

man ved den af Udvalget foreslaaede Redaktion af §§ 5 og 6 ligesaa ofte vilde komme til interkommunale Opgjørelser, som efter det oprindelige Forslag. Det tror jeg dog ikke, i alt Fald naar man stonner efter de Regler, der nu følges ved Regulariverne, vil det forholdsvis sjældent blive Tilfælde, at der vil komme en saadan interkommunal Opgjørelse. Det vil egentlig kun ske i de Tilfælde, hvor saa godt som alt Hartkornet ligger i en Kommune, og Stedet, Gaarden i en anden Kommune. Er Fordelingen derimod nogenlunde ligelig, vil der, saavidt jeg kan skjønne, ikke komme noget Tvivlsmaal. — Med Hensyn til § 8 skal jeg for Skolelærernes Vedkommende bemærke, at naar Udvalget har foreslaaet, at Skolelærerne ikke skulle medtages som Brugere af Skoleløbderne, og iøvrigt er blevet staaende ved, at Kommunerne skulle udrede Byrden, har Indenrigsministeriet jo allerede i en Skrivelse af 1868, tror jeg, der slutter sig til Loven af 20de Juni 1850 § 14, udtalt, at Bestemmelsen om Skolelærernes fritagelse for Deltagelse i offentlige og kommunale Byrder rettest fyldestgjordes paa den Maade, at de ikke medtoges ved Paaligningen. Derfor have vi valgt dette i Stedet for at udtale, at Kommunerne skulle bære Byrden. — Med Hensyn til det sidste Stykke, som skulde tyde paa særlig Inkonsekvens, idet man der fritog for en reel Byrde, skal jeg blot bemærke, at for de Personer, der omhandles i § 8, andet Stykke, kan Snekastningen i alt Fald ikke betragtes som en reel Byrde, men det er en personlig Byrde, som har megen Lighed med den nuværende personlige Snekastningsbyrde; det er i alt Fald qva. Beboere i Kommunen, at de komme til at deltage deri. Ganske vist er det rigtigt, at dette sidste Stykke i § 8 kræver et Skjøn af Sognekommunen, og det kan godt være, at det ikke altid er behageligt for Sognekommunens Bestyrelse at skulle foretage et saadant Skjøn, men det er ikke noget Nytt, thi det findes i Snekastningsregulariver hist og her, saa at i Praxis er Nødvendigheden af, at man har en saadan Bestemmelse, erkjendt. Jeg skal saaledes nævne, at i Regularivet for Klostilde Amts Landdistrikt hedder det i § 9, sidste Stykke: „Det er Sogneraadet tilladt at fritage Personer af Arbejdsklassen under 18 Aar, eller over 60 Aar, Enker og Saadanne, som ved Svaghed og andre, tilfældige Omstændigheder ere ude af Stand til at udføre Snekastningsarbejdet“. Det er derfor ikke nogen egentlig ny Virksomhed, man paalægger, og det kan næppe undgaas, at man maa have en saadan Bestemmelse,

naar vi ikke skulle udsætte os for, at der fremkommer Ubilligheder.

Indenrigsministeren (Singer slev):

Jeg sagde ikke og kunde ikke sige, at der lige saa ofte vil finde Opgjørelse Sted mellem Kommunerne, naar Udvalgets Forslag vedtages, men jeg sagde, og det tror jeg er rigtigt, at der lige saa godt kan blive Spørgsmaal om Fordeling i det ene Tilfælde som i det andet; om det vil komme saaledes, kan man naturligvis ikke sige. — Skolelærerne ere efter tidligere Afgjørelse af Administrationen nu ganske rigtig fritagne for at hde Snekastning af Skoleløbden, den maa altsaa Kommunen besørge — men ingenlunde, hvis de f. Ex. have Folkehold, naar man fordeler Byrden derefter. — Den ærede Ordsrører siger, at efter § 8 kan det ikke siges at være en reel Byrde. Det forstaar jeg ikke rigtig, thi § 8 giver først Bestemmelse om, hvorledes der skal gaas frem med Hensyn til Folk, som ere Brugere af 2 Stp. Hartkorn og derover, og dernæst med Hensyn til andre Brugere af de i Kommunen beliggende Steder, være sig Husmænd, Haandværkere, Handlende, Jorderster eller Andre, hvilke skulle ansættes halvt mod de førstnævnte, medmindre de af andre Grunde, Assurancefum, Bedrift og Folkehold ansættes høiere. Det forekommer mig altsaa, at der blot i Paragrafen er givet en særlig Regel for de Sidste, men at Byrden iøvrigt hviler paa dem paa samme Maade og efter samme Grundlag som paa de Andre, nemlig paa Stedet; jeg kan i alt Fald ikke se rettere. — Det, jeg har imod det foreslaaede sidste Stykke i § 8, er netop, at Skjønnet derefter skal foretages i alle Tilfælde. Jeg kunde bedve forstaa, hvis der stod en almindelig Bestemmelse om, at Folk, der aldeles ikke egne sig til Snekastningsarbejde, kunde fritages, og om man saa gif ud fra, at de i det Hele maatte anses for at være uformuende. Men Ulykken er, at nu skal Sogneraadets Skjøn gaa ud paa, at de Paagældende mangle Gvne til at leie. Det skal altsaa ikke blot veie i det enkelte Tilfælde, om de kunne fritages paany eller ikke, om de ere personlig uskiftede, men det skal ogsaa kunne have et Skjøn over hver enkelt Mand's Formuesforhold, og denne Underøgelse forekommer mig ikke ganske heldig, hvor der er Tale om en Byrde, der skal udredes af Vedkommendes Sted eller Eiendom. Jeg fastholder derfor, hvad jeg før sagde, at jeg tror, at man har gaabet en Dør her, som man maaste vil komme til at lukke mere op efterhaanden som Sagen arbejder sig frem,